

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10 / 748-0 / 2014.
Alkotmánybíróság	Érkezett: 2014 APR 07.
1015 Budapest	Példány: 1-2
Donáti u. 35-45.	Kezelőiroda: 9-1
Melléklet: 2x17 + 1 megk. db	

MAKÓI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
1.	
Érk.:	2014 APR 03
Példány:	3 Mell: —
Az ügy száma: 0604-Vh. 176/2012/11/1	

+1 bírósági aktus
Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Bodor Katalin** [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §. (a) (c) bek alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Makói Járásbíróság 0604- Vh. 176/2012/50; 0604 -4 Vh. 176/2012/107 számú és a Szegedi Törvényszék 2 Pkf. 20.353/2014/1. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését és VI. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntések:

A Makói Járásbíróság a 0604- Vh. 176/2012 számú végrehajtási eljárásában a **0604- Vh. 176/2012/50.** számú végzését – melyben az otthonomul szolgáló lakás karhatalommal történő birtokbaadását rendelte el - részemre nem kézbesítette, ezért ezzel kapcsolatosan fellebbezési jog nem állt rendelkezésemre, így csak egyéb érdekeltként végrehajtási kifogást tudtam az intézkedéssel szemben beadni, melyet a Makói Járásbíróság a **0604-4 Vh. 176/2012/107** számú , 2013. december 18-án kelt végzésével elutasított.

A Szegedi Törvényszék **2 Pkf. 20.353/2014/1** számú végzésével a fellebbezésemet elbírált, és a végzést részben és akként változtatta meg, hogy kötelezett 15.000.- Ft eljárási illeték megfizetésére és 6.580.- Ft másodfokú eljárási költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A végzést 2014. március hó 21. napján vettem kézhez.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Az Alaptörvény a **tisztességes eljáráshoz való jogot** a XXVIII. cikkben szabályozza, a következők szerint: a **XXVIII. cikk (1) bekezdésében** kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A **XXVIII. cikk (7) bekezdése** : Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A beadvány a gyűjtőszekrénybe érkezett.

Katalin Bodor 2014. 04. 08. P.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Alaptörvény 28. cikke

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

2

3. A közvetlen érintettség kifejtése

Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján terjesztem elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

3.1. Az egyedi ügyben érintett személy vagyok. Az alkotmányjogi panasszal támadott végzés olyan végrehajtási ügyben született, amelynek nem voltam a kötelezettje, de viszont egyéb érdekeltként részese. A **0604- Vh. 176/2012/50.** számú, lakás kiürítését karhatalommal elrendelő végzést részemre nem kézbesítették, így azzal szemben fellebbezéssel nem élhettem. A végzéssel szembeni jogorvoslat a fellebbezés. A végzés közvetlenül érintette a lakás birtoklásához való önálló jogcímen fennálló jogomat.

A végrehajtási kifogás már csak a végrehajtó intézkedése vagy mulasztása ellen terjeszthető elő, ezzel az eljárása alapjául szolgáló bírósági végzés már nem támadható, legfeljebb csak áttételesen. A kifogással kapcsolatos eljárás a kifogásomat jogerősen elutasító határozattal zárult. Ennélfogva alapjogsérelmem személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettségem folytán következett be.

3.2. A támadott végzés az ügy érdekében hozott döntés, azzal szemben további jogorvoslati lehetőség nincs.

3.3. Pertörténet

50 %-os mértékben tulajdonosa vagyok az [REDACTED] „fa” cégnek, a másik 50 %-os tulajdonos a végrehajtási eljárás kötelezettje. Az [REDACTED] a 2004 október hó 7-én kelt szerződéssel megvásárolta a [REDACTED] szám alatti ingatlant. A vételárát a kft az általam és a kötelezett által biztosított tagi kölcsönből és hitelből fizette meg. Ezt rögzíti a kft 2005 május 21. napján kelt 3/2005 számú taggyűlési határozata.

Az [REDACTED] Kft a 2005 május 21. napján kelt 4/2005 számú taggyűlési határozata a tagi kölcsön ellenértékéért 10 évre használati jogot biztosított részemre, és felhatalmazott az ingatlan birtokbavételére, míg a 5/2005 számú határozatával ugyanezt a kötelezett részére is lehetővé tette.

A kft felszámolásának 2007 február 7-i elrendelését követően a Kft felszámolója és a kötelezett 2007 november 22-én bérleti szerződést kötött az ingatlanra. Ezt a szerződést a felszámoló később felmondta, majd a Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság 8. P. 20.083/2010/8 számú ítéletével kötelezte a kötelezettet az ingatlan birtokbaadására.

Én ennek a pernek nem voltam semmilyen pozícióban részese, így az rám vonatkozó ítéleti rendelkezést nem is tartalmazhatott, ebből következően velem szemben végrehajtási lap sem kerülhetett kiállításra. A kötelezett 2012. júliusában ingóságaival együtt elköltözött a [REDACTED] [REDACTED] szám alatti ingatlanból.

A Makói Járásbíróság 0604-4 Vh. 176/2012/50 sorszámú végzésével rendelte el a kötelezett ellen folyamatban volt végrehajtási eljárásban a [REDACTED] szám alatti ingatlan karhatalommal történő kiürítését.

A végzés meghozatalakor a bíróságnak hivatalos tudomása volt arról, hogy az ingatlant már 2012. júliusában kötelezett elhagyta, ott sem ő, sem ingóságai nincsenek, az ingatlan kizárólagos birtokosa én vagyok. Ezt bejelentette maga a kötelezett, valamint ezt a tény [REDACTED] végrehajtó által 2012. augusztus 22-én tartott helyszíni cselekmény jegyzőkönyve is tartalmazza
(itt jegyzem meg, hogy ezt a cselekményt a Kúria előtt folyó, a kötelezett által benyújtott felülvizsgálati eljárás alatt, a Kúria által elrendelt végrehajtás felfüggesztésének hatálya alatt, törvénysértő módon tartotta meg a végrehajtó, s hozott ezzel kapcsolatosan ugyanezen felfüggesztési időtartam alatt több érvénytelen, törvénysértő végzést is a Makói Járásbíróság)

A végrehajtó a végrehajtás folytatásának jogszerű elrendelése után 2013. március 13-án a helyszínen felvett jegyzőkönyvben megállapította, hogy én vagyok az ingatlan birtokosa, ekkor közöltem vele, hogy erre saját jogcímem van, és a tulajdonjogom megállapítása iránt per van folyamatban. A jegyzőkönyvet postai úton küldte meg részemre, ebben az szerepel, hogy az eljárás továbbfolytatásának meghatározása végett felterjeszti az iratot a bíróságra. A végrehajtó azért terjesztette fel az iratokat a bíróságra a végrehajtás további menetének meghatározására, mert az ingatlant csak és kizárólag én birtokoltam, akinek erre saját jogcímem volt, és velem szemben a végrehajtás nem folyt.

Ettől kezdve én semmilyen hivatalos iratot ez ügyben semmilyen helyről nem kaptam egész addig, míg a kilakoltatás meg nem történt.

A bíróság tehát tudatában volt annak, hogy mivel én vagyok a kizárólagos birtokos, a birtoklásomhoz jogcímet jelöltem meg, ezért az ügyben „egyéb érdekelti” minőségben önálló részese vagyok az eljárásnak.

Én ennek ellenére csak 2013. május 23-án, a kötelezettől szereztem tudomást arról, hogy a [REDACTED] [REDACTED] szám alatti ingatlant karhatalommal ki kívánja üríteni a végrehajtó. A végrehajtó őt erről a lakcímére ([REDACTED]) sima levélként megküldött iratban értesítette. A karhatalommal történő végrehajtás elrendeléséről szóló végzést a kötelezett részére kézbesítési vélelemmel kézbesítették, ennek időpontja 2013. május 13.

Aznap rögtön, azaz **2013. május 23-án** az eljárás szabálytalansága elleni, majd **2013. május 24-én** végrehajtási kifogást nyújtottam be a Járásbíróságra. Az ügyben soronkivülség iránti kérelmet is terjesztettem elő a Makói Járásbíróság elnökénél 2013. május 27-én a kifogások ügyintézésére vonatkozóan. A Makói Járásbíróság **2013. május 28-án** egy átiratban – és faxon is – arról értesítette a végrehajtót, hogy „nem látja akadályát a végrehajtás foganatosításának”

A járásbíróság elnöke **2013. május 29-én** reggel telefonon azt közölte velem, hogy a lakáskiürítést mindenképpen végrehajtják, mert a Makói Járásbíróóság az [REDACTED] „Fa” végrehajtást kérik kötelezett elleni **0604 Vh. 176/2012.** számú végrehajtási ügyében a karhatalommal történő végrehajtást elrendelte.

Dömötör László végrehajtó az [REDACTED] „Fa” végrehajtást kérő javára a lakáskiürítést a kötelezett elleni végrehajtási eljárásban **2013. május 29-én** lefolytatta, az ingatlanból kirakott az utcára rendőrségi közreműködéssel. A helyszínen azt közölte velem, hogy nem én vagyok a végrehajtás alanya, én csak egyéb érdekelt vagyok, a végrehajtás nem ellenem folyik, ennek ellenére a Makói Járásbíróóság végzésére hivatkozva azt mégiscsak rajtam hajtotta végre.

A hivatkozott intézkedést megkifogásoltam, külön úgy is, hogy az eljárás szabálytalansága elleni kifogást is benyújtottam, tekintettel arra, hogy engem a lakáskiürítés módjáról, időpontjáról sem a végrehajtó, sem a bíróság nem értesített.

2013. május 29-én vettem kézhez a Járásbíróóság végzését, melyben a végrehajtási kifogásommal kapcsolatosan hiánypótlást rendel el, a következőkben: jelöljem meg, pontosan mit kifogásolok, rójak le 15.000.- Ft illetéket.

A bíróság több hiánypótlás valamint a költségmentességi kérelmem elutasítása – **2013. június 24** - után a végrehajtási kifogásomat is hivatalból elutasította, érdemi vizsgálat nélkül **2013. július 12-én** a 0604 1. Vh. 176/2012/88. számú végzésével. Indokolása szerint az ügyben végrehajtási kifogást nem vagyok jogosult előterjeszteni egyéb érdekeltként.

A végzéseket megfellebbeztem. Ennek következtében a Szegedi Törvényszék a **2013. szeptember 19-én** kelt 1 Pkf. 21.542/2013/l. számú végzésével a végzést megváltoztatta, és részemre költségmentességet engedélyezett.

A Szegedi Törvényszék a **2013. szeptember 19-én** kelt 1 Pkf. 21543/2013/1. számú végzésével a Makói Járásbíróóság 0604 1. Vh. 176/2012/88. számú végzését hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra és újabb határozathozatalra utasította. *Megállapította, hogy egyéb érdekeltként jogosult vagyok végrehajtási kifogást előterjeszteni, és azt érdemben ki kell vizsgálni.*

Az iratok a Makói Járásbíróóságra **2013. október 02-án** érkeztek vissza.

A Makói Járásbíróóság **0604-4 Vh. 176/2012/107** számú, **2013. december 18-án** kelt végzésével a kifogásomat ismételtelen elutasította. A Járásbíróóság végzésének okfejtése szerint nem igazoltam semmivel az önálló jogcímem fennálltát, ezért a PK 292 alkalmazásával kerülhetett sor az én kilakoltatásomra. A végzést megfellebbeztem, a Szegedi Törvényszék **2 Pkf. 20.353/2014/1** számú végzésével a fellebbezésemet elbírált, és a végzést részben és akként változtatta meg, hogy kötelezett 15.000.- Ft eljárási illeték megfizetésére és 6.580.- Ft másodfokú eljárási költség megfizetésére.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Az alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való jog tágan értelmezendő, mert egyrészt e körbe vonja az Alaptörvény a megfelelő ügyintézéshez való jogot (azaz nemcsak a bírósági eljárásokra vonatkozik, hanem vonatkozik a végrehajtási eljárásra is), másrészt az eljárás(ok) egészében érvényesülnie kell. Ezzel lényegében általános, s nem is csak a bírósági eljárásokra szorítkozó érvennyel fogalmazza meg a tisztességes eljáráshoz való jogot, illetve a tisztességes eljárás követelményét és annak egyes elemeit. A tisztességes eljáráshoz való jog így felöleli az eljárási jogok egészének érvényesülését. Ugyanakkor maga a tisztességes eljáráshoz való jog az alapjogi dogmatika szerint abszolút jog. Nincs olyan szükségesség, amely miatt a tárgyalás tisztességes voltát arányosan ugyan, de korlátozni lehetne; ezért a tisztességes tárgyalás fogalmán belül alakítandó ki olyan ismérvsrendszer, amely annak tartalmát adja, s csak ezen belül értékelhető bizonyos korlátozások szükséges és arányos volta.

6/1998. (III. 11.) AB határozatában az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy a tisztességes eljárás „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 98.].

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének vizsgálatakor tehát az alkotmányjogi szempontú vizsgálódásnak nem az a tárgya, hogy az adott eljárásjogi aktus megfelel-e a vonatkozó szakági törvény rendelkezéseinek, hanem az, hogy valamennyi körülmény együttes figyelembevételével, az eljárás egészére tekintettel megfelelt-e az eljárás a szóban forgó alkotmányos előírásnak.

A bírósági eljárás minden mozzanatában meg kell, hogy feleljen az alapelvi rendelkezéseknek, és biztosítani kell a Pp. I. fejezetében foglalt alapelvek maradéktalan érvényesülését. Ennek keretében biztosítani kell, hogy mindenki egyenlő és azonos esélyekkel vehessen részt az eljárásban: a tisztességes eljárás lényege, hogy minden fél azonos jogokat gyakorol és minden felet azonos kötelezettségek terhelnek. Biztosítani kell annak lehetőségét, hogy mindkét fél részletesen kifejthesse jogi és ténybeli álláspontját, csatolhassa bizonyítékait, megismerhesse a másik fél beadványát, észrevételeket tehessen, indítványokat terjeszthessen elő, és ha ezek az alapelvek és feltételek teljesülnek, csak akkor nem sérül a tisztességes eljáráshoz való jog.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Az Alaptörvény ezen rendelkezése összhangban van az Emberi Jogok Európai Egyezményének 8. cikkével, mely szerint „Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.”

A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 17. cikke szerint pedig : “senkit sem lehet alávetni a magánéletével, családjával, lakásával vagy levelezésével kapcsolatos önkényes vagy törvénytelen beavatkozásnak, sem pedig becsülete és jó hírveve elleni jogtalan támadásnak”.

A fentiek értelmében a végrehajtási eljárás onnantól kezdve a maga teljességében vizsgálendő, amikortól egyéb érdekeltként részese lettem, azért hogy megállapítható legyen, megfelel-e a tisztességes eljárás követelményének

Álláspontom szerint az olyan eljárás, ahol:

- a) úgy hoznak meg rendőrségi közreműködést elrendelő végzést, hogy annak a feltételei nem állnak fenn
- b) az eljárásban érdekelt félnek nem kézbesítenek rá vonatkozó olyan határozatot, melyben az általa saját jogcímen lakásként használt ingatlan karhatalommal való kiürítéséről rendelkezik a bíróság
- c) ahol ezzel a döntéssel szemben emiatt nem élhet jogorvoslattal
- d) ahol az előterjesztett végrehajtási kifogás érdemi vizsgálata nélkül, arról hozott döntés nélkül megállapíthatják, hogy az eredményre nem vezethet
- e) ahol a jogszabály szövegének értelmezése annak céljával és az alaptörvénnyel ellentétes

ad a) Az 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 5. § (1) bek úgy szól, hogy a bírósági végrehajtás során állami kényszerrel is el kell érni, hogy a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett (a továbbiakban: adós) teljesítse a kötelezettségét.

(2) Az állami kényszer - e törvény keretei között - elsősorban az adós vagyoni jogait korlátozhatja, kivételesen az adós személyiségi jogait is érintheti.

(3) Az adós személye elleni kényszercselekményt - a bíróság, illetőleg a bírósági végrehajtó intézkedése alapján - a rendőrség végzi el.

A rendőrség közreműködésével történő végrehajtást akkor lehet elrendelni, ha az feltételezhető, hogy a kötelezett a végrehajtásnak ellenszegül, ellenállást tanúsít a kényszercselekménnyel kapcsolatosan. A **Vht. 45 §. (2) bek** szerint az minősül ellenszegülésnek, ha a jogszerű végrehajtói intézkedéssel érintett személy

a) nem veti alá magát a végrehajtói intézkedésnek és fizikai erő kifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni, vagy

b) a végrehajtói intézkedés során a számára jogszerűen adott végrehajtói utasításokat nem hajtja végre, és ezzel akadályozza a végrehajtói intézkedést.

Tekintettel arra, hogy a kötelezett nem lakott az ingatlanban, azt nem birtokolta, ennek a törvényi feltételnek a fennálltáról szó sem lehetett. Velem szemben nem folyt végrehajtás, tehát jogszerű végrehajtói cselekménynek nem lehettem alanya.

A végrehajtó a Vht. 173. §. alapján terjesztette fel az iratot a bíróságra a végrehajtás további menetének meghatározására. A **Vht 174. §** szerint a bíróság végzéssel határoz a végrehajtás módjáról, így:

a) a kötelezettet a meghatározott cselekmény pénzgyenértékének megfizetésére kötelezheti,

b) feljogosíthatja a végrehajtást kérőt, hogy a meghatározott cselekményt a kötelezett költségére és veszélyére elvégezze, vagy mással elvégeztesse; egyúttal a kötelezettet az előreláthatólag felmerülő költség előlegezésére kötelezheti,

c) a kötelezettel szemben 500 000 Ft-ig terjedő pénzbírságot szabhat ki,

d) a rendőrség közreműködésével kényszerítheti ki a meghatározott cselekményt.

A Vht. 177. § (1) szerint a bíróság a végrehajtásnak a 174. §-ban felsorolt azt a módját köteles elrendelni, amely - az ügy körülményeit figyelembe véve - a leghatékonyabban mozdítja elő a kötelezettség teljesítését.

(2) A bíróság a végrehajtás módjáról a végrehajtást kérő kívánságát is figyelembe véve - szükség esetén a felek meghallgatása után - határoz.

Itt a bíróság a végzés meghozatalakor ebből a követelményből semmit nem teljesített, nem tisztázta a körülményeket, nem vizsgálta a kényszer alkalmazásának a szükségességét.

ad b) A kézbesítésről. a végrehajtási eljárás résztvevői (felek és egyéb érdekelt) részére a kézbesítés a Vht. (és helyettes rendelkezésként a Pp.) szabályai szerint történik. Ezek alapján minden olyan iratot kézbesíteni kell a feleknek – beleértve a beavatkozót és az egyéb érdekeltet is – amely rájuk vonatkozóan rendelkezést tartalmaz. Ez itt nem történt meg, részemre semmilyen iratot nem kézbesített a bíróság a meghatározott cselekmény végrehajtása előtt.

ad c) A jogorvoslattól való megfosztásról. A végrehajtás foganatosítása során hozott szinte minden végzés ellen van helye fellebbezésnek, így többek között a végrehajtási kifogást elbíráló, a cselekmény végrehajtási módját meghatározó végzések ellen. A végzés a Pp. 212. § szerint olyan bírói határozat, amely nem bírálja el a polgári perbe vitt jogot, de rendelkezik alaki jogerővel. A végzés, mint bírói határozat fellebbezéssel támadható. A Vht. általános szabályként mondja ki, a bíróságnak a végrehajtás foganatosítása során hozott végzése ellen fellebbezésnek van helye. A **Vht. 9. §** szerint azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket ez a törvény külön nem szabályoz, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény és a végrehajtásáról szóló jogszabályok - a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel - megfelelően irányadók. A Pp. 233. § rendkívül széles fellebbezési jogot biztosít, a felek mellett a beavatkozó, és a határozat rendelkező részével érintett szintén fellebbezhet – a határozat rá vonatkozó része ellen. Ezek alapján tehát a felek, a beavatkozó és végrehajtási eljárásban az egyéb érdekelt is jogosult fellebbezést előterjeszteni. Ettől a fellebbezési jogomtól fosztott meg a bíróság, amikor részemre nem küldte meg az 50 srsz alatti végzést – tekintsük azt bármilyen típusú végzésnek.

Az a végrehajtási kifogás, amit be tudtam nyújtani, mint jogorvoslati eszköz azonban nem megfelelő eszköz ennek orvoslására, tekintettel arra, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény szerint végrehajtási kifogást a végrehajtó törvénysértő intézkedése vagy mulasztása ellen lehet benyújtani. Márpedig az, hogy a végrehajtás alapjául szolgáló határozat miként emelkedik jogerőre, nem az ügyben eljáró végrehajtó törvénysértő intézkedésébe tartozó kérdés, mivel az eljáró végrehajtó kötve van a végrehajtás alapjául szolgáló végrehajtási okiratokban foglalt tartalmához. (Nézetem szerint amúgy a bíróság eleve azért hozott karhatalommal történő végrehajtásról végzést – holott ennek a feltételei nem álltak fenn – hogy az azonnal végrehajtható legyen.)

ad d) Az érdemi vizsgálat hiányáról. A Makói Járásbíróság 2013. május 28-án egy átiratban – és faxon is – arról értesítette a végrehajtót, hogy „nem látja akadályát a végrehajtás foganatosításának” Ez nézetem szerint olyan preiudicatio, amely megsabta a végrehajtás további sorsát – a kifogás érdemi vizsgálata nélkül. Figyelemmel arra, hogy a Vht. a rendőrség közreműködéséről rendelkező végzés a

fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, a bíróságnak az ilyen tartalmú végzést fokozott gondossággal kell meghoznia, hiszen ez valakinek az otthona elvesztését jelenti.

ad e) Jogszabály alaptörvény ellenes értelmezéséről. A Szegedi Törvényszék végzése azt mondja ki, hogy rám alkalmazható volt a [REDACTED] kötelezett ellen hozott ingatlan birtokbaadását elrendelő ítélet a PK 292 számú Allásfoglalás alapján. A Járásbíróság és a Szegedi Törvényszék végzése szerint a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem állapítható meg, hogy az érdekeltnek bármilyen önálló jogcímen joga lett volna a perbeli ingatlan használatára.

Ez teljesen téves okfejtés, amely a jogszabályok olyan értelmezéséből fakad, amely ellentétes az alaptörvény **28. cikkével**, mely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik

Lakás kiürítésére vonatkozó döntésnél alapvető kérdés, hogy az önálló jogcímre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket helyesen, az alaptörvénnyel összhangban értelmezzék a bíróság, mert ha nem, akkor sérül az az alkotmányos jog, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát tiszteletben tartsák.

A Lakástörvény 91/A. § 13. pontja meghatározza, **hogy jogcím nélküli használónak** minősül az, aki a lakást (helyiséget) a bérbeadónak – bérlőkielölési vagy bérlőkiválasztási jog fennállása esetén e jog jogosultjának – **a hozzájárulása vagy a vele való megállapodás nélkül** használja.

Ebből következik, hogy a tulajdonos hozzájárulása, a tulajdonossal (bérbeadóval) való, a használatra vonatkozó bármilyen megállapodás önálló jogcímet jelent !

Nem vitás tény, hogy a tulajdonos Ákos II kft a 4/2005 számú határozatával 10 évre használati jogot biztosított nekem. Az ingatlan ezen határozat alapján vettem birtokba, lakás céljára, és 2005. 07. 22. napja óta ez az állandó lakhelyem, amit ezen taggyűlési határozat alapján jegyeztek be a lakcímnnyilvántartásba. Ez a határozat egyrészt egyértelmű, személyre szóló hozzájárulás a tulajdonos részéről az ingatlan használatához – tehát **önálló jogcím**.

Másrészről ha a tagi kölcsönt nem pénzben kellett visszafizetni, hanem azt 10 év alatt „le lehet lakni” akkor a használat engedélyezése a kölcsönszerződés elválaszthatatlan része. Ez egy olyan polgári jogi jogügylet, ami taggyűlési határozat formájában öltött testet. A Ptk. alkalmazásában általános elv, hogy a szerződéseket – így a Ptk. 199. §-a folytán az egyoldalú jogügyleteket is – **tartalmuk**, nem pedig elnevezésük szerint kell minősíteni. Ez a taggyűlési határozat olyan egyoldalú nyilatkozat a végrehajtást kérő kft részéről, melyre a szerződésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, azaz ez **egy határozott idejű bérleti szerződést** hozott létre az [REDACTED] és köztem, olyan bérleti szerződést, ahol a bérleti díj előre, egyösszegben ki lett fizetve.

A Ptk 430. § (1) bek értelmében a határozott idejű szerződéseket felmondani nem lehet, hanem az a szerződésben megállapított idő elteltével szűnik meg.

Ptk 432. § (2) bek-re tekintettel a határozott időre kötött bérletet még a bérbeadott dolog vevője sem mondhatja fel, kivéve ha őt a bérlő a bérleti viszony fennállása vagy lényeges feltételei tekintetében megtevesztette.

A (4) bek szerint a vevő arra az időre, amelyre a bérlő a béreket az eladónak előre megfizette, bérfizetést nem követelhet.

A felszámoló tehát az általános szabályok szerint ezt a használatot biztosító szerződést nem mondhatta fel. Kétségtelen tény, hogy a használati jogot alapító taggyűlési határozatot a bíróság előtt a felszámoló nem támadta meg, és engem semmilyen okból sehol nem perelt be.

A Csődtörvény 40. § szerint a felszámoló jogköre a szerződések felmondásával kapcsolatosan széleskörű, de mégis vannak korlátai.

Ezek szerint a tudomásszerzéstől számított 90 napon, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított 1 éves jogvesztő határidőn belül a hitelező - vagy az adós nevében a felszámoló - **a bíróság előtt keresettel megtámadhatja** az adósnak

a) a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző öt éven belül és azt követően megkötött, az adós vagyonának csökkenését eredményező szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha az adós szándéka a hitelező vagy a hitelezők kijátszására irányult, és a másik fél erről a szándékról tudott vagy tudnia kellett,

b) a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző két éven belül és azt követően megkötött szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha annak tárgya az adós vagyonából történő ingyenes elidegenítés, illetve a vagyont terhelő ingyenes kötelezettségvállalás vagy a harmadik személy javára feltűnően aránytalan értékkülönbözettel megkötött visszterhes jogügylet,

Itt ez nem történt meg, egyik feltétel sem állt fenn. A felszámoló nem támadta meg törvényes határidőn belül – sem azon túl - ezt a szerződészerűen elbírálandó taggyűlési határozatot, ez pedig amúgy jogvesztő határidő.

Abban az esetben, ha a felmondás jogát sem a törvény, sem a szerződés nem alapozza meg, úgy a félnek a felmondó nyilatkozatát – elnevezése ellenére – nem lehet felmondásként értékelni, valójában a fél szerződéses kötelezettsége teljesítésének jogos ok nélküli megtagadása következik be: a felmondással ugyanis a bérbeadó azt az akaratot juttatja kifejezésre, hogy a használat jogát meg kívánja vonni, a továbbiakban nem fogja, nem akarja azt biztosítani. Tartós jogviszonyokban a teljesítés megtagadása nemcsak a teljesítés megkezdése előtt, hanem azt követően is felmerülhet: a további teljesítés megtagadásaként. Ez következik a Ptk. 281. § (2) bekezdésében foglalt esetekből is.

A szerződés teljesítésének megtagadása esetén a bérlő választhat, hogy a Ptk. 300. § (1) bekezdése szerint további teljesítést, vagyis a használati jogának biztosítását és emellett esetleg kártérítést (Ptk. 299. § (1) bekezdés) kér, vagy a Ptk. 312. § (2) bekezdésének megfelelően a szerződés megszűnését elfogadva a teljesítés elmaradása miatt, ahelyett teljes egészében kártérítést igényel. Utóbbi esetben a szerződésszegést megvalósító felmondás lesz a kártérítés jogellenességi eleme, amely jogellenesség külön ítéleti megállapítására szükség nincs.

Én 3 alkalommal is tettem olyan nyilatkozatot a végrehajtó által felvett jegyzőkönyvekben, mely szerint a további használathoz (teljesítéshez) ragaszkodom. Ezt a használathoz való jogomat tőlem bírósági ítélettel nem vonták meg.

Mindezek alapján teljesen egyértelmű, hogy a végrehajtás által érintett ingatlan használtára saját, önálló, érvényes jogcímem volt !

A kötelezett ellen hozott, őt az ingatlan birtokbaadására kötelező ítélet az én jogcímemet és használati jogomat nem érinthette, mert ha a dolog felett egyszerre és egymás mellett különböző személyek gyakorolják a hatalmat különböző tartalommal, akkor az egyik személy birtoklásának a megszűnése (megszüntetése) nem vonja maga után a másik birtoklásának a megszűnését is. Mindenki csak a saját birtokával rendelkezik, a máséval nem. **Ha bírósági ítélet az egyik birtokosra nézve tartalmaz kötelezést, akkor annak az ítéletnek a jogereje a másakra nem terjed ki.** Ez alól szűk körben van kivétel, de az nem vonatkozik jelen esetre. A Legfelsőbb Bíróság **PK 292** Állásfoglalása indokolásának utolsó két mondata lényeges ebből a szempontból, amely **szerint az ítélet jogereje nem terjed ki a lakásban önálló jogcímen lakó személyekre.** Az állásfoglalás éles különbséget tesz az önálló jogcímen ott lakó, valamint a kötelezett jogán ott lakó (a bérbeadó viszonylatában önálló jogcímmel nem rendelkező, azaz albirtokosnak nem tekintendő) személyek között.

10

A Törvényszék végzése tehát az önálló jogcímenre vonatkozó jogszabály téves értelmezésével megsértette az Alaptörvény VI. cikk I. bekezdésében szabályozott, az otthon háboríthatatlanságához való alkotmányos jogomat.

A törvényszék végzése indokolása szerint a végrehajtást kérő és a kötelezett közötti bérleti szerződés megkötésére az egyéb érdekelt javára alapított használati jog biztosítása után került sor, melyben az ingatlan használati jogosultságát nemcsak a kötelezett, hanem annak élettársa (egyéb érdekelt) és az élettárs gyermeke vonatkozásában is rögzítették, és e rendelkezésből következően az egyéb érdekelt az ingatlant a kötelezett jogán volt jogosult a továbbiakban használni.

Amint azt a végzés indokolása is tartalmazza, a kötelezettel élettársak voltunk. A kapcsolat közöttünk azt követően fél évvel jött létre, hogy én az ingatlant már birtokba vettem, és ott laktam. Én voltam az, aki előbb költöztem az ingatlanba, tehát az szóba sem jöhet, hogy az ő jogcímen léptem volna birtokba.

Amikor Ő a felszámolóval 2007 november 22-én bérleti szerződést kötött, akkor is én természetesen birtokában voltam az ingatlannak, folyamatosan 2005 májusa óta. A használat és birtoklás ezért nem következhetett be az ő jogán, mert az a szerződése megkötésekor már fennállt, azaz nem az ő jogán költöztem az ingatlanba.

A bérleti szerződés megkötésében nem vettem részt, a kötelezett nem járt el a képviseletben, ugyanis nem volt képviseleti joga. A Ptk. 222. §-a a képviseleti jog létrejötte alapján megkülönböztet törvényen, hatósági rendelkezésen, alapszabályon és meghatalmazáson alapuló képviseletet. Ügyleti képviselet meghatalmazással jön létre. A meghatalmazással a meghatalmazó egyoldalúan felhatalmazza a meghatalmazottat arra, hogy helyette és nevében jognyilatkozatot tegyen vagy elfogadjon. A meghatalmazás címzett jognyilatkozat, amelynek címzettje a Ptk. 222. § alapján egyaránt lehet a képviselő, a másik fél vagy az érdekelt hatóság. Ilyen meghatalmazás nem volt. Az élettárs semmilyen ügyletkötés során nem minősül törvényes képviselőnek.

Ha a bérleti szerződéssel kapcsolatosan ő nem volt a képviselőm, akkor szerződési akarat hiányában a szerződés jogosultja illetve kötelezettje egyedül a szerződést kötő fél lesz, a kívülálló harmadik személy irányában pedig egyértelműen csak maga tartozik ilyenkor felelősséggel. Mint ahogy az a Kúria

gyakorlatából egyértelműen kitűnik, (EBH2001.531.) az élettárs – külön kötelezettségvállalás hiányában – nem tartozik helytállni a másik élettárs által kötött szerződésből eredő kötelezettségekért., az élettárs felelőssége tehát egyértelműen kizárt, ha az Ő hozzájárulása nélkül szerződött harmadik személlyel az élettársa.

Ebből következően a bérleti szerződés - annak egyetlen pontja sem vonatkozik rám – ebből kifolyólag ezen a szerződésen alapuló bérleti jogviszony az én jogcímem elbírálásánál nem vehető figyelembe, a szerződés csak és kizárólag a végrehajtást kérő és a kötelezett közötti jogviszonyra irányadó, mert

- az én birtoklásom saját jogcímmel bírt
- a bérleti szerződés megkötésekor fennállt
- a bérleti szerződés megkötésére nem adtam meghatalmazást
- annak alanya nem vagyok
- a szerződés 7. pontjában használóként való megnevezésem azt bizonyítja, hogy a tulajdonos tudomással bírt arról, hogy az ingatlan birtokában voltam a szerződéskötéskor
- a bérleti szerződésből fakadó kötelezettségek engem nem terhelnek
- az én jogcímemet nem a Ptk használati jogra vonatkozó szabályai, hanem a határozott idejű lakásbérlet szabályai szerint kell elbírálni

A Törvényszék végzése a jogszabály értelmezésére vonatkozó alapjogi rendelkezéseket sérti, amikor a bérleti szerződés hatályát az abban nem részes, annak megkötésére meghatalmazást nem adó élettársra kiterjeszti.

Akkor, amikor a Törvényszék a végzésében - a költségmentesség korábbi engedélyezése ellenére – kötelezett az illeték és a végrehajtási költség viselésére, arra való hivatkozással, hogy „nem megengedhető, hogy a költségmentesség kedvezményében részesült egyéb érdekelt az állam költségére késleltesse a végrehajtási eljárást” – adott körülmények között még annak a látszatát is kerüli, hogy a bíróság objektív, pártatlan döntést hozott volna, hiszen quasi büntetésként szabta ki az illetéket és a költséget. Ez annál is inkább fals indoklás, mert a meghatározott cselekmény – lakás kiürítése – már azelőtt lezajlott, hogy a bíróság foglalkozott volna a kifogással, sőt, az már a költségmentesség engedélyezése előtt megtörtént, mitöbb, a kifogásom jogerős elbírálása előtt hónapokkal a Szegedi Törvényszék ítéletével a kötelezett ellen indult lakaskiürítési végrehajtási eljárást megszüntette. (2013. szeptember 19.)

A bíróság ezen eljárása a tisztességes eljárás keretébe nézetem szerint nem fér bele, ugyanis a bírák függetlenségét az államnak nem csupán az államhatalmi ágak elkülönülésének relációjában, objektív alapon kell biztosítania, hanem szubjektíven is azáltal, hogy a bíróságok tagjai személyes előítéleteiktől mentesen tudjanak ítéletet hozni. A bíróságoknak ilyenformán kettős próbát kell kiállni. A szubjektív teszt keretében a bíróság az eljáró bíró személyes magatartását, vagyis azt vizsgálja, hogy volt-e az eljárás során olyan megnyilvánulása, amelyből a pártatlanságának a hiányára lehet következtetni. Az objektív teszt pedig annak a vizsgálatát jelenti, hogy a bíró személyes magatartásától függetlenül, a panaszosnak volt-e jogos, indokolt, objektív szempontból is igazolható oka a pártatlanság hiányát feltételezni.

A bíróság eljárása nem lehet alkalmas arra, hogy kételyeket ébresszen a bíróság pártatlanságának tekintetében. Az Alkotmánybíróság által is leszögezett alapvető elv szerint ugyanis "a bírónak nemcsak pártatlannak kell lennie, hanem pártatlannak is kell látszania."

Összefoglalás:

Az alaptörvénybe ütköző eljárás az, ha meghatározott cselekmény – lakás birtokba adása – végrehajtása esetén az ingatlant kizárólagosan birtokló, önálló jogcímmel bíró, és ezt időben a bíróság tudomására hozó egyéb érdekelt részére a végrehajtás további módját meghatározó végzést nem kézbesítik, elzárva ezzel a jogorvoslati lehetőségtől, és a lakás kiürítését úgy fogatosítják, hogy az egyéb érdekelt végrehajtási kifogását nem vizsgálja ki a bíróság, hanem ennek érdemi vizsgálatára csak a lakás kiürítését követő 6 hónappal kerül sor. Alaptörvénybe ütközik a jogszabálynak olyan értelmezése, amely annak céljával ellentétes.

12

5. Jogorvoslat kimerítéséről, határidőkről

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.

A döntéssel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem.

A Makói Járásbíróság 0604-4 Vh. 176/2012/107 számú, 2013. december 18-án kelt végzését megfellebbeztem, a Szegedi Törvényszék 2 Pkf. 20.353/2014/1 számú végzésével a fellebbezésemet elbírálta. A végzést 2014. március 21-én vettem kézhez.

A Makói Járásbíróság 0604-4 Vh. 176/2012/50. számú végzésével kapcsolatosan fellebbezési jogom nem volt, azt részemre nem kézbesítették.

6. Nyilatkozat

Nyilatkozok arról, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy az ügyben nem kezdeményeztek perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében).

Kelt: Makó, 2014. március 29.

Tisztelettel:

Bodor Katalin Indítványozó

képv.:

Melléletek:

I. Ügyvédi meghatalmazás

II. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról

III. Érintettséget alátámasztó dokumentumok

- 1) [REDACTED] 2005 május 21. napján kelt 4/2005 számú taggyűlési határozata
- 2) Hódmezővásárhelyi Városi Bíróság 8. P. 20.083/2010/8 számú ítélet
- 3) 0603-9 Vh 219/11 végrehajtási lap
- 4) 0074 V. 393/2011/27 hivatalos feljegyzés
- 5) Makói Járásbíróság 0604- Vh. 176/2012/50; számú végzése
- 6) 2013 május 23-i végrehajtási kifogás
- 7) Szegedi Törvényszék 2 PII 20.928/2013/1 számú végzése
- 8) 2013. július 05-i nyilatkozat
- 9) Makói Járásbíróság Vh. 176/2012/88 számú végzése
- 10) 2013 július 24-i fellebbezés
- 11) Szegedi Törvényszék 1 Pkf 21.542/2013/1 számú végzése
- 12) Szegedi Törvényszék 1 Pkf 21.543/2013/1 számú végzése
- 13) 2013 november 19-i beadvány
- 14) Makói Járásbíróság 0604 -4 Vh. 176/2012/107 számú végzése
- 15) Szegedi Törvényszék 2 Pkf. 20.353/2014/1. számú végzése